

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Κυριακὴν, 15ην /28ην Δεκεμβρίου 2014, τὴν καλουμένην τῶν Προπατόρων, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τῶν πρὸ τοῦ Νόμου (Μωσαϊκοῦ) καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξαιρέτως τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, πρὸς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἐπαγγελία ὅτι «ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐνευλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς», εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἀφιερωμένον ναὸν εἰς τὴν πόλιν Μπετσαχούρ, Χωρίον τῶν Ποιμένων, πλησιόχωρον τῆς Βηθλεέμ, ἧς οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες διήλθον ἕως Βηθλεέμ καὶ εἶδον τὸν ἐνανθρωπήσαντα καὶ σαρκί τεχθέντα Κύριον ὡς βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ, (Λουκ. 1, 15-16).

Εἰς τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ἀριθμοῦσαν περὶ τοὺς δέκα πέντε χιλιάδας κατοίκους, ὧν τό ἥμισυ Ἑλληνορθόδοξοι Ἀραβόφωνοι, ἐγένετο δεκτός ἔμπροσθεν τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὅστις ἐν συνεχείᾳ προεξῆρξεν τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεραρχίας καὶ Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου τοῦ καὶ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, τοῦ ἡγουμένου τοῦ προσκυνήματος τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τῶν Ἀραβόφωνων ἐφημερίων τῆς Κοινότητος ταύτης π. Ἰμβραήμ Χούρη, π. Σάββα Χέρ, π. Ἰσοσα Μοῦσλεχ καὶ Χάνα Ρασμάουϊ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος καὶ μετεχόντων ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἀθρόου λαοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῆς πόλεως.

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸν τοῦτον ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μκαριώτατος εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἔχοντα ὡς ἔπεται:
«Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας τὴν ἐξ Ἑθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά Σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.
Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ χάρις τοῦ πανσθενουργοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ ἁγιογραφικοῦ ὑμῶν Χωρίου τῶν Ποιμένων, ἵνα μετ' αὐτῶν πνευματικῶς συγχορεύσωμεν καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων συνδοξολογήσωμεν τὸν Θεὸν Πατέρα λέγοντες: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Μέ ἄλλα λόγια, δόξα ἅς εἶναι εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὰ ὑψιστα μέρη τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ κατοικοῦντας ἀγγέλους. Καὶ εἰς τὴν γῆν ὁλόκληρον, πού εἶναι ταραγμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰ βίαια πάθη της, ἅς βασιλεύσῃ ἡ Θεία εἰρήνη, διότι ὁ Θεὸς ἐξεδήλωσε τώρα λαμπρῶς τὴν εὐνοίαν καὶ εὐαρέσκειάν του εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Του.

Τό ὄντως παράδοξον καί χαρμόσυνον τοῦτο δοξολογικόν μήνυμα τῶν ἀγγέλων ἐδέχθησαν κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, οἱ ἐγχώριοι ποιμένες: «Καί ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καί φυλάσσοντες φυλακᾶς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ».

Τόν εὐαγγελισμόν τοῦτον, δηλονότι «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος», (Λουκ. 2,11) προκατήγγειλον οἱ θεῖω πνεύματι λαλήσαντες προφηταὶ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἱστορίας. Τῆς ἱστορίας δηλονότι, τὴν ὁποίαν κατέγραψαν οἱ κατὰ σάρκα προπάτορες καὶ γεννήτορες τοῦ θεοῦ Λόγου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας: «Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι», τουτέστιν οἱ προπάτορες «ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά Σε Χριστέ ὁ Θεός».

Καί οἱ μὲν προπάτορές εἰσιν ὁ Ἀδάμ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ Δαυίδ καὶ Σολομῶν. Ὁ δέ εὐκλεής καρπὸς ἡ Πάναγνος καὶ Παρθένος Μαρία, περὶ ἧς ὁ μεγαλοφωνώτατος Προφήτης Ἠσαΐας εἶπεν: «Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται Υἱόν τόν Ἐμμανουήλ, ὃ ἔστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», (Ἠσ. 7,14). Τοῦτο ἐξ ἄλλου διατρανοῖ καὶ ὁ μελωδὸς λέγων:

«Σοφώτατοι θεῖοι Προφῆται γεγέννηται, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τόν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰούδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι. Αὐτῶν ἱκεσίαις, Ἰησοῦ, πάντας οἰκτείρισον».

Τὴν σεβάσμιον ἐόρτιον μνήμην τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Προπατόρων καὶ δὴ τοῦ Προπάτορος Ἀβραάμ, ἐθέσπισαν οἱ θεοφόροι Πατέρες καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν κατ' ἔμπνευσιν βεβαίως του ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὰς νηστευσίμους ἡμέρας καὶ ὀλίγον πρό τῆς κυριωνύμου ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διὰ νὰ κατανοήσωμεν τό μέγα μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας καὶ δεύτερον, διὰ νὰ προετοιμάσωμεν ἑαυτούς, ἵνα ὁ σήμερον γεννώμενος Χριστός, γεννηθῇ ἐν τῇ φάτνῃ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Λέγομεν τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί διότι τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι μέγα καὶ θεόσδοτον. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Ἐκκλησία τόσον ἡ τοπικὴ ὅσον καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ, μία γὰρ οὕσα ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική, εἶναι θεσμός θεανθρώπινος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ σαρκωθείς καὶ ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρατείνεται εἰς τοὺς αἰῶνας ἐντὸς τοῦ ἱστορικοῦ ἡμῶν κόσμου, τοῦ ὁποίου τό σχῆμα παράγει, κατὰ τόν σοφόν Παῦλον: παρέρχεται (περνᾷ) καὶ φεύγει διαρκῶς σάν σκιά τό ἐξωτερικόν φαινόμενον τοῦ κόσμου αὐτοῦ. (Α' Κορ. 7,31). Ὅσον ἀφορᾷ δέ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀποτελοῦσαν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ «καὶ πύλαι Ἰδοὺ οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς», ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, (Ματθ. 16,18).

Κατὰ δέ τόν ἅγιον Μάξιμον τόν Ὁμολογητὴν, τό γεγονὸς τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς. Ἰδοὺ τί λέγει: «Ὁ τοῦ θεοῦ Λόγος ἀεὶ σαρκοῦται μυστικῶς διὰ τῶν σωζομένων. Ἀπεργάζεται γὰρ Παρθένον Μητέρα τὴν ψυχὴν τὴν μὴ ἔχουσαν τὰ γνωρίσματα τῆς φθορᾶς». Δηλαδή ὁ Χριστὸς γεννᾶται καθημερινῶς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων. Κάθε ψυχὴ ἡ ὁποία καθαίρεται ἀπὸ τὰ πάθη,

ἀπό τήν ἐμπάθειαν, τήν κακίαν, τόν φθόνον καί τόν ἐγωϊσμόν, ἀναδεικνύεται εἰς μητέρα Παρθένον τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ. «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», κατὰ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Εὐαγγελιστήν, (Ἰωάν. 1,14).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, ἐντός καί διά τῆς ὁποίας ἀνεγεννήθημεν πνευματικῶς διά τοῦ βαπτίσματος, μᾶς καλεῖ σήμερον διά στόματος τῶν ἁγίων Προπατόρων, προφητῶν, ἀποστόλων, πατέρων, διδασκάλων καί δῆ τοῦ Θείου Παύλου, νά καθαρίσωμεν τόν ἕσω ἄνθρωπον, δηλαδή τήν ψυχήν μας, διά νά μορφωθῇ ἐντός αὐτῆς ὁ χαρακτήρ τοῦ Χριστοῦ, «... ἄχρις οὔ μορφωθῇ Χριστός ἐν ἡμῖν», (Γαλ 4,19). Ἰδοὺ λοιπόν διά τί σήμερον καί μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων γεννᾶται καί θά γεννᾶται ὁ Χριστός.

Δεηθῶμεν τῶν ἁγίων δικαίων Προπατόρων καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «ἡγίασται πᾶσα ἡ κτίσις τῇ μνήμῃ ὑμῶν καί πανηγυρίζουσα κράζει ἱκετικῶς ἐκβοῶσα. Δέησιν Κυρίῳ ἀεὶ προσαγάγετε μακάριοι τυχεῖν αἰώνιων ἀγαθῶν καί ἀξιωθῆναι ἡμᾶς προσκυνῆσαι τήν Θεῖαν Αὐτοῦ Γέννησιν. Ἀμήν . Καλά καί εὐλογημένα Χριστοῦγεννα.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/12/28/8932>

Μετά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν περί τήν μεσημβρίαν ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς γεῦμα παρατεθέν πρός τιμήν Αὐτοῦ ὑπό τῆς Κοινότητος εἰς τό ἐστιατόριον “Μαγάρα”- Σπήλαιον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος διῆλθεν ἀπό τοῦ Προσκυνήματος τῶν Ποιμένων καί ἐπήνεσε τόν ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον διά τό ἐπιτελούμενον ὑπ’ αὐτοῦ προσκυνηματικόν, ποιμαντικόν καί φιλανθρωπικόν ἔργον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/Yq-eVD-_U3M

